

Pornind de la o idee simplă...

Ideea ne-a venit cam pe la începutul lui ianuarie... Știam că există întâlniri ale păpușarilor din întreaga țară la Constanța și la Timișoara. Dar cei de la „Tândărică” se plingeau că la aceste manifestări ei nu prea văd nimic — joacă și pleacă, și nu prea mai știu ce fac colegii lor din celelalte teatre de păpuși. Și atunci ne-am gândit să organizăm noi, chiar la „Tândărică”, o Săptămână a teatrelor de păpuși și marionete. Cum?... Am vorbit mai întâi cu conducerea A.T.M. Da! O să avem tot sprijinul! Și l-am avut! Apoi, cu Comitetul de Cultură al Municipiului București. Da! Vă ajutăm! Apoi, cu conducerea Consiliului Culturii și Educației Socialiste. Foarte bine v-ați gândit! Vă susținem!

Dar, ne-am zis, dacă tot facem „Săptămîna”, să deschidem și o expoziție cu păpuși și marionete!... Și să-i facem o retrospectivă lui Mircea Nicolau!... Și să facem o expoziție și studioului „Animafilm”, cu secțiunea sa de păpuși!... Și să facem și prezentări de carte pentru copii, ultimele apariții! Și să ținem și două colocvii pe probleme de specialitate (politică repertorială, regia și scenografia azi — în teatrul de păpuși, elemente de psihosociologia copilului-spectator). Și să invităm toate teatrele din țară, inclusiv regizorii și scenograful lor... dar și ziariști, cronicarii de specialitate de la ziarele centrale, județene, municipale, și de la Radio, și de la Televiziune... iar cu Centrul de perfecționare a cadrelor de specialitate să organizăm și unul dintre programele din acest cincinal, cel al păpușarilor cu vechime...

Și, mai ales, copii! : să avem permanent sălile pline de copii!

Pornind de la o idee simplă, ivită pe la începutul lui ianuarie, într-o dimineață foarte geroasă, într-un birou de la etajul I al Teatrului „Tândărică”, s-a înălțat un lung, foarte lung șir de probleme, mai cu seamă organizatorice: și cei care vor veni — unde vor sta, și unde vor mânca (la prinz, dar și seara!)? și cine îl va primi la hotel? și scrisorile, adică invitațiile, cine le trimite? Tot noi? Da, tot noi! Și afișele — mai ales cele de la „Salonul păpușii” și de la „Mircea Nicolau” — trebuiau să fie „foarte elegante”...

Și să tipărim și programul! Și după ce l-am tipărit, un teatru nu mai „vrea” în ziua cutare (noroc că fluturașul e încă „la corectură”!), apoi nu mai „poate” deloc să vină (fluturașul, însă, se tipărise deja)... Și nici noi nu eram gata cu un spectacol care era trecut în program... Și așa mai departe.

Apoi, am făcut grupele „de șoc”. Cine prezintă fiecare colectiv, cine e cu protocolul, cine cumpără florile, dar fursecurile?... Și uite-așa, găsind un răspuns fiecărui semn de întrebare ce se desprindea din ideea cea simplă de la începutul lui ianuarie, am realizat Săptămîna teatrelor de păpuși și marionete — ediția I, București, la Teatrul „Tândărică”!

Peste 70 de oameni ai muncii din acest colectiv au lucrat non-stop, și nu numai în acea săptămîină, ci cu multe zile și — uneori — nopți înainte, în cele două sedli, unde în timpul „săptămîinii” s-a jucat „de dimineață pînă seara”.

Cum a fost?... Noi sîntem bucuroși că am văzut spectacole, că ne-am întâlnit, că ne-am spus părerea colegial, prietenește, că ne-am verificat forțele, că am realizat un soi de sinteză a momentului în care ne aflăm cu această formă de spectacol — al păpușarilor și marionetiștilor. Ne-am străduit să fie „cit mai bine cu puțință”. Dar numai invitații noștri pot spune dacă așa a fost, sau nu... Oricum, le mulțumim tuturor pentru prezență, pentru că, luîndu-ne și luîndu-se în serios, ne-au răsplătit și nouă, organizatorilor, efortul. Ceea ce putem spune acum este că data viitoare, la ediția a doua, vom ști mai bine ce trebuie să facem ca totul să fie așa cum ne-am visat într-o geroasă dimineață de ianuarie, din acest an...